

DĚDICTVÍ
MORAVSKÉHO
KRÁLOVSTVÍ

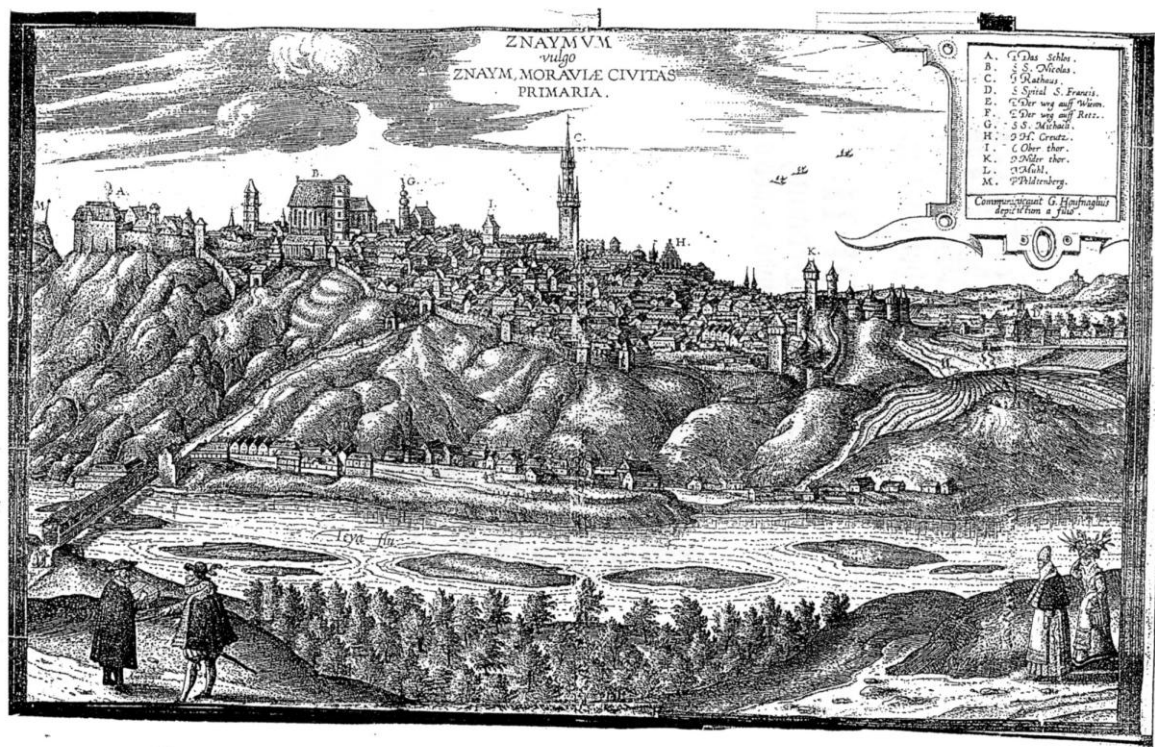
Časopis Moravského historického klubu o.s.
„Dědictví otců zachovej nám, Pane!“

Číslo 1a /2010

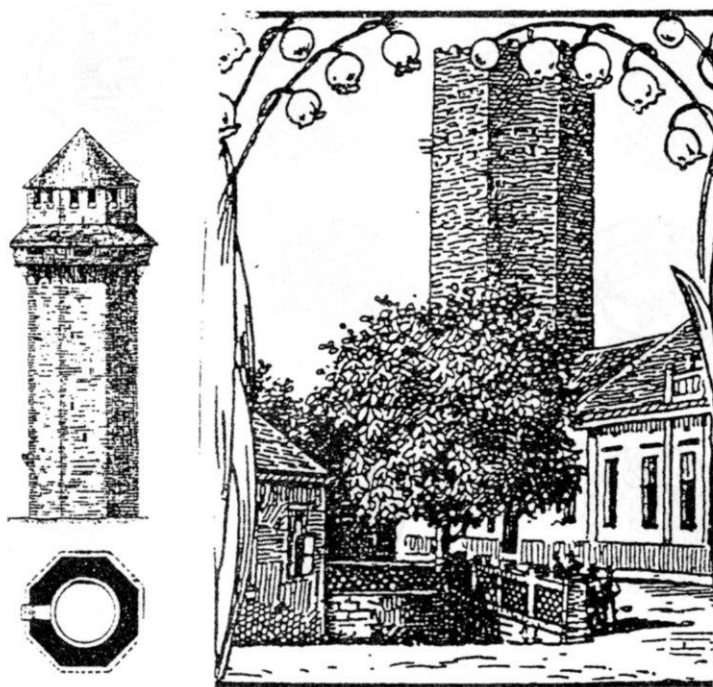
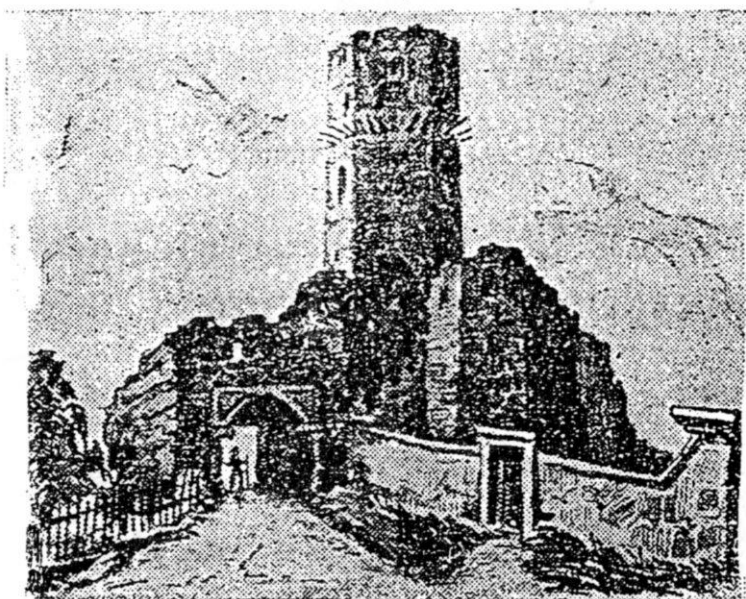
Starobylost hradiska Znojem a později města Znojma dokládají historické prameny a především neustále pokračující archeologický průzkum Znojma a jeho okolí a jeho nálezy.

Neméně důležitou roli hrála po celé věky současná znojemská hradní ostrožna s rotundou a dnes již bohužel nedochovanou oktagonální strážní věží –situovanou právě na hradní ostrožně. (Obr.1-viz L. E. Havlík)

George Houfnagel, "Znaymum /Znojmo/ či Znaym, přední město Moravy," 1617.

Celá stavební situace kolem přechodu přes původní tvar řeky Dyje, Jámy (vstupní část starého města) včetně starobylých chodeb pod rotundou a strážní věží tento veliký význam tohoto místa i dnes neustále umocňuje. Znojemská strážní věž na hradní ostrožně střežila přechod obchodní stezky přes Dyji.(viz Obr.1 a Obr.2)

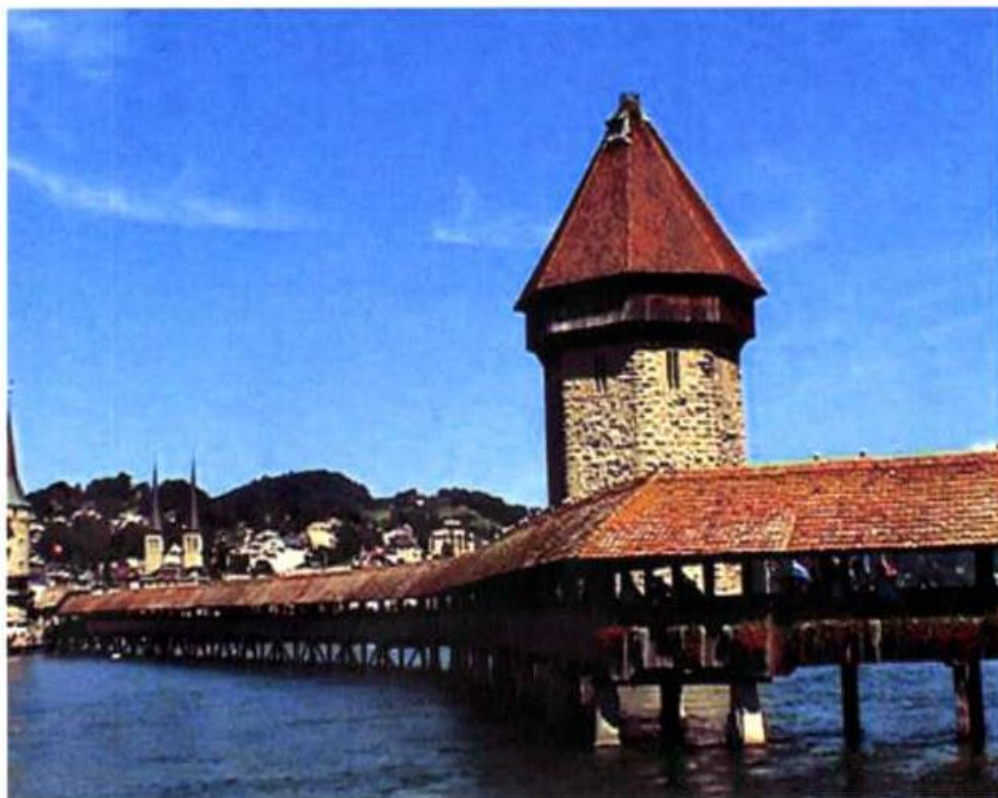

Znojmo - Hrad.

Nahoře: Vstupní brána do Hradu a strážní věž.

Dole: Strážní věž /vzhled podle zobrazení
z r. 1523/ a její zobrazení před zřícením.

Obr.3 Luzern, Kaplový most

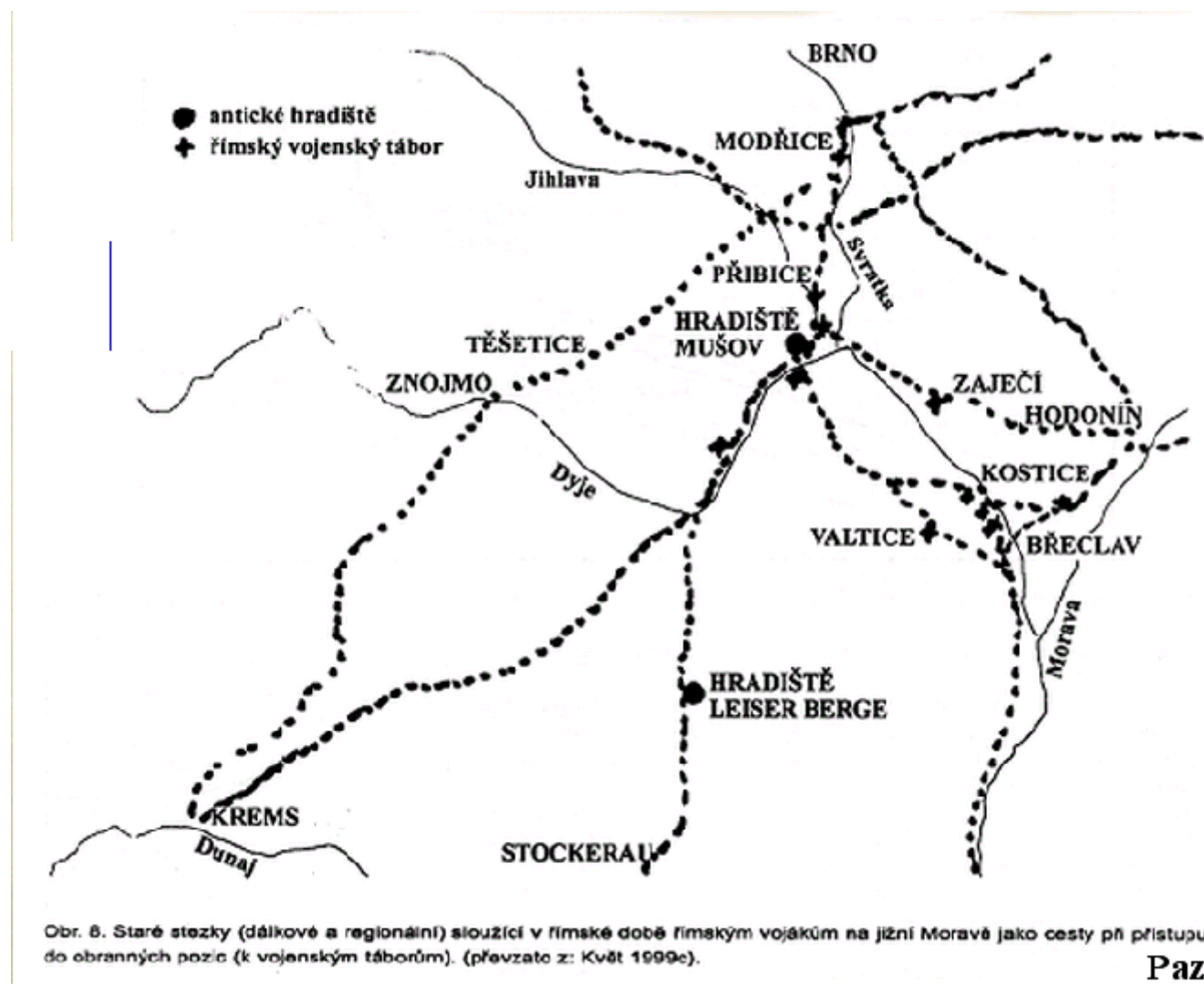
Obr.3-Luzern- Kaplový most.

V prostředku mostu se nachází **symbol Lucernu –vodní věž** s osmibokým půdorysem. Most stejně jako věž tvořily kdysi součást hradeb. Stejná osmiboká věž se nacházela na hradní ostrožně ve Znojmě.

Staré obchodní cesty vedly z Aquileje na východ a na sever. Nejnáročnější cesta na sever vedla územím současného Švýcarska. Obchodovalo se železem, zlatem, keramikou, atd. Tato cesta vedla přes Luzern. V tomto městě dodnes stojí (nyní ve vodě) stejná osmiboká věž jako kdysi stála ve Znojmě. Věž je stará, vrchol věže – hlásky je novodobý. Město je rozděleno řekou Reuss, staré a nové město spojuje řada mostů. Nejstarší je zakrytý most -Kaplový most (Kapellbrücke). Je z r. 1332, v r. 1993 zničil požár většinu mostu, ale město jej obnovilo. V prostředku mostu se nachází **symbol Lucernu –vodní věž** s osmibokým půdorysem. Most stejně jako věž tvořily kdysi součást hradeb.

Za doby římské- jak dokládají nejen archeologické nálezy, ale i mapy starých obchodních stezek (viz Obr.4) hradisko Znojem s podhradím se nacházelo na jedné z větví jantarové stezky, která vedla z Aquilei na sever přes Znojem a Olomouc dále k Baltu.

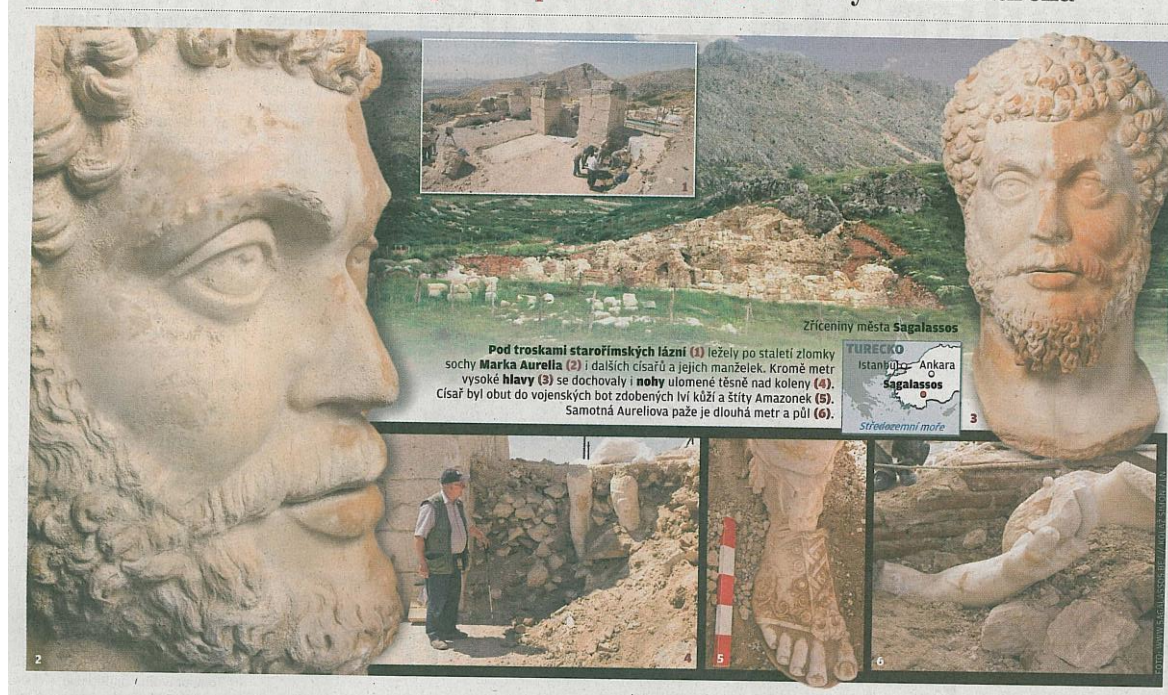
Staré stezky., (Květ 1999).

Tyto staré obchodní stezky a jejich opěrné body –(některé z nich vybudované na území Moravy římským císařem Markem Aureliem) viz Obr. 5.

Obr.5 Římský císař Marcus Aurelius-při bojích s Markomany sídlil v Noricu ve Vindoboně.

Trosky vydaly **hlavu, pravou paži a části nohou** sochy Marka Aurelia

Na území horní Moravy (–dříve Markomania)-viz např oblast římského tábora Mušov a později velkomoravské Dowiny nad soutokem Jihlávky a Svatky s Dyjí- tento veliký význam obchodních stezek a z jejich držení plynoucí bohatství jen potvrzují. Marcus Aurelius připravoval Markomani jako další provincii Římské říše. Realizaci jeho myšlenky zastavila jeho smrt.

Po pádu Západořímské říše vznikla na území od Aquilei přes Karantanii, bývalou část Norika a Panonie až k severní hranici Moravy slovanská říše Říše Sámova, který hlavní část území těchto obchodních stezek ve směru jih- sever a západ –východ převzal včetně slovanských kmenů na tomto území žijících pod svoji ochranu. Odkud Sám pocházel se jeví stále jako otazník vědecké veřejnosti, protože si ho chtějí přivlastnit všichni. Jeho původ nově dokládá např. J. Opálka ve své práci z r.2001 v mapě Itálie z údobí republiky- z kraje Senones a města Sena Galica ve východní Itálii. Zpochybnit Sámovu existenci nelze, protože vše dokládá Fredegarova kronika o Dagobertově misi k Sámovi-vedené Sichariem. Jak to vše dopadlo je rovněž známo. Zklamala nejen Dagobertova mise,- ale i Dagobertova vojenská intervence , zdecimovaná Sámem v bitvě u Vogatisburgu.

Výsledkem byl dlouhotrvající mír mezi Sámem a Dagobertem. Vše bylo ještě umocněno manželským svazkem Dagobertovy dcery Notburgy se Sámem. Tato svatba je také zachycena na počátku genealogické řady panovníků ve znojenské rotundě (3.pás). Důkazů je několik – jednak zbytek nápisu Zamo nad postavou Sáma, dále za postavou Sáma stojící samostatně jeho královský vladařský praporec (viz Malá kronika, Příl.4). Od nikoho jej nepřebírá, nikdo jej nedrží, symbolicky jeho královský původ i právo jeho vlády je nezpochybnitelné. V neposlední řadě je to i erbovní symbol na jeho štítě. Připomíná lístky chryzantémy. Nemá sice šestnáct okvětních lístků jako skoro do dnešní doby používaný heraldický znak východních vládců (např.japonského císaře, který kromě císaře nesměl nikdo používat.) Z historických pramenů je známo, že Sám vládl z Moravy a proto je nakreslen ve znojenské rotundě v genealogické řadě panovníků ve třetím pásu na prvním místě se svojí zákonitou ženou Notburgou.

Malá kronika-Příloha 4: , Trappův akvarel –(První panovník, pos.8, 3.dyn. pás)

Tehdejší doba královský původ Sába uznala- současná doba o tom neustále bádá. Zákonitým nástupcem Sába byl jeho syn narozený z jeho manželského svazku s Notburgou (i když nelegitimních potomků měl daleko víc). Jeho jméno- Kojeta. Jím také končí linie Sámovců. Následuje poslední strom života v řadě panovníků ve 3.dynastickém pásu v rotundě a následuje řada panovníků z rodu Mojmirovců.

Chybějící nástupci po Kojetovi nejsou v rotundě znázorněni- nevládli z horní Moravy- vládli podle T. Pešiny z Wesprimie u Blatenského jezera v bývalé římské provincii Panonia, kterou 200 let ovládali Slované (viz Příl. 1)..

Po útocích Avarů, Bulharů a Ungarů, kteří Panonii získali, přešla vláda do zbytku Sámovy říše na horní Moravu do rukou Mojmirovců. Za vlády krále Svatopluka se v podstatě území Velkomoravské říše rovnalo území bývalé říše Sámovy.

(Pozn autor: Poslední, kdo se ze západních slovanských vládců pokusil obnovit rozlehlou Sámovu říši od Baltu až po Jadran, byl Přemyslovec- Přemysl Otakar 2. Kdo byl proti- stejně jako v době dobytí Balkánu Slované v r. 602- byla i římsko-katolická církev. Opakuji- nejenom Arnulf, (a nakonec Habsburkové), ale i katolická církev svatá západořímská.

(Jako důkaz cituji z díla T. Pešiny- Mars Moravicus, kniha 2. kapitola 4:“Tito (Slované) shromáždili vojsko a vytrhli proti Avarům, kteří okupovali Horní Panonii, opuštěnou Langobardy, porazili je a zahnali do soutěsek v horách Valerie a Norica. Povzbuzeni tímto úspěchem- rozmáhali se čím dál více. Zanechali velké množství lidu na Moravě, kde se nemuseli bát žádného nepřítele, aby tam obdělávali pole. Ostatní bojeschopní se přesunuli do Panonie, kde se usadili a založili království, nejprve v Horní Panonii pod jménem Tolna, pak v Dolní Panonii pod jménem Sabaria- až nakonec posunuli hranice k horám Batonským a až k Drávě, kde založili Wesprimii (viz Předmluva- Příl. 1) Tak moravští Sarmati rostli mocí i silami v Panonii i v ostatních zemích při Odře, Váhu, Hronu a Tise, později se pod jejich vládu dostala část Dacie, Ilyrika a Dalmácie – a obávali se jich nejen sousední národy jako Bójové, kteří obývali Norikum, a Frankové, ale i celá Itálie a samotní byzantští císařové Tiberius Constantinus, Mauritius, Phocas, Heraclius a další.

Píše o tom sv.Řehoř Maximovi, biskupu salonitskému “ Velmi se trápím a děším kvůli kmeni Slovanů. Trápím se a trpím spolu s Vámi, děším se , že se zmocnili Istrie a míří do Itálie. A když pak Slované ohrožovali i Apulii a Sicilii, týž papež, jak píše Baronius, poslal všem biskupům okružní list a ustanovil, aby se konaly veřejné modlitby a litanie dvakrát týdně, ve středu a v pátek, na usmíření Božího hněvu a odvrácení hrozícího neštěstí.“)

(Pozn. autor):Samozřejmě nezůstalo jen u modliteb. Církev svatá spolu s Arnulfem poslala vyslance k potomkům Hunů – Ungarům- a přivedla je k Tise, aby rozdělila od sebe severní a jižní Slované-a pád říše Velkomoravské díky vpádu asijských kočovných nájezdníků dokázal, že se to Východofrancké říši a církvi svaté nakonec podařilo. Říše Východofrancká tento vpád nepřežila a zanikla. (Do dnešních dnů se zachovalo z této říše pouze Bavorsko, jako jedna ze zemí Německa.)

Následovníci krále Sába a později Velkomoravská říše staré obchodní stezky ve směru východ- západ a jih-sever udržovali a zabezpečovali. Dokládá to i sounáležitost území Mušova a tedy křižovatky obchodních cest ke vzniklému Znojenskému knížectví.

Svým způsobem to dokládají i dnešní naše dálnice- ve směru západ- východ a ve směru sever- jih, o jejíž dokončení v úsecích Brno- Vídeň a Brno – Polsko dnes Moravě především jde.

Z historického hlediska není na Moravě historicky cennější církevní i světská stavba, než je znojenská rotunda sv. Kateřiny. Je naší vlasteneckou povinností ji udržovat a naučit chápat pravý význam jejích maleb mladé Moravany - z vlasteneckého hlediska- pro přežití Moravy do dalších věků je to nejdůležitější úkol.

Doslov Předmluvy Malé kroniky:

V současné době se plní sen mnoha badatelů a milovníků staré historické slávy města Znojma. Konečně byl zrušen Pivovar Hostan na znojemské hradní ostrožně.

Této části Znojma by měla být vrácena pravá staletá historická tvář a podoba. Na místě původní římské osmiboké věže by měla být postavena rozhledna ve tvaru původní osmiboké věže. Když to dokázal Luzern-udržet do dnešní doby starou římskou strážní věž jako symbol města, proč by to nedokázalo Znojmo (byť ve formě repliky) za pomoci nadací, programů EU a UNESCO.

Měl by to být úkol i pro občanská sdružení typu Klub přátel znojemské rotundy, nebo Moravský historický klub o.s., který touto cestou tuto iniciativu zahajuje.

Při likvidaci Pivovaru Hostan určitě bude probíhat i archeologický průzkum, mohl by být konečně i dokončen dávno plánovaný inženýrsko-geologický průzkum podzemí NKP-rotundy sv. Kateřiny.

Jaroslav Pazour, 6/09

Předmluva – Příl.1:

A: Veszprém (Vesprimia)-veduta hradního návrší (viz současný turistický průvodce)

B-mapa současného městského centra Veszprému. (Maďaři dokonce slovanský původ Veszprému přiznávají)

